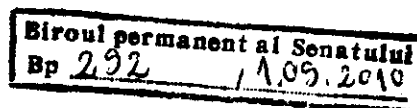
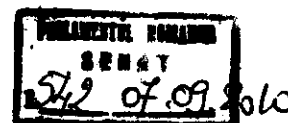
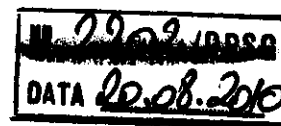

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 571 din 22/12/2003 privind Codul fiscal*”, inițiată de 28 senatori – PD-L, PNL, UDMR, Independenți (Bp. 292/2010).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, propunându-se, în principal, următoarele:

- completarea art. 160 alin. (2) cu două noi litere, lit. c) și d), în sensul introducerii în categoria operațiunilor pentru care se aplică taxarea inversă a următoarelor operațiuni:

- livrarea de cereale, legume, fructe, carne și preparate din carne;

- achizițiile intracomunitare de bunuri, așa cum sunt definite la art. 130¹ din Legea nr. 571/2003;

- modificarea art. 206¹³ alin. (1) în sensul diminuării de la 22% la 18% a pragului maxim de concentrație alcoolică pentru încadrarea în categoria produselor intermediare;

- modificarea 206⁶⁰ alin. (2), în sensul că acordarea scutirilor de la plata accizelor pentru produsele prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol, să se realizeze prin procedura restituirii accizelor după ce se va face dovada utilizării produselor în domeniile menționate la alin. (1), în urma controlului organelor abilitate ale Ministerului Finanțelor Publice.

II. Propuneri și observații

1. Prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale* a fost creat cadrul legal pentru aplicarea taxării inverse pentru livrarea în interiorul țării a bunurilor din categoriile cereale, plante tehnice, legume, fructe, carne, zahăr, făină, pâine și produse de panificație.

Subliniem însă că această măsură nu poate fi aplicată de România până când țara noastră nu obține o derogare de la prevederile art. 193 al *Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare*, în temeiul art. 395 alin. (1) din această directivă.

Aceste aspecte sunt confirmate prin scrisoarea comună a Comisiei Europene, Fondul Monetar Internațional și Băncii Mondiale transmisă Ministerului Finanțelor Publice ca urmare a examinării *Ordonanței de urgență a Guvernului privind combaterea evaziunii fiscale*, aprobată în ședința de Guvern din 30 mai 2010, prin care este completat art. 160 alin. (2) într-un sens similar celui din prezenta propunere legislativă (*Ordonanța de urgență a Guvernului propune introducerea taxării inverse pentru livrarea de cereale, plante tehnice, produse oleaginoase, legume, fructe, flori, carne, preparate din carne, pește, preparate din pește, fructe de mare, lapte, produse lactate, ouă, zahăr, făină, pâine și produse de panificație*). Semnatarii scrisorii au solicitat amânarea publicării ori a intrării în vigoare a ordonanței de urgență, până la momentul la care toate prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului* sunt agreate cu cele trei instituții, în vederea respectării dreptului Uniunii Europene incident în materie.

În acest sens, România a transmis Comisiei Europene solicitările de derogare și fundamentarea acestora printr-o completare la solicitarea inițială de derogare pentru aplicarea taxării inverse pentru cereale.

În aceste condiții, taxarea inversă pentru produsele anterior menționate va fi aplicabilă începând cu a 10-a zi următoare comunicării de către Consiliul Uniunii Europene a aprobării derogării de la prevederile art. 193 din *Directiva 112/2006/CE privind sistemul comun al TVA, cu modificările și completările ulterioare*, așa cum se precizează de altfel și în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010.

2. Referitor la propunerea privind introducerea achizițiilor intracomunitare de bunuri, așa cum sunt definite la art. 130¹ din Legea nr.571/2003, în categoria operațiunilor pentru care se aplică taxarea inversă potrivit art.160 din Codul fiscal, precizăm următoarele:

Măsurile de simplificare prevăzute la art. 160 din Codul fiscal sunt aplicabile numai pentru livrările de bunuri menționate la alin. (2) al acestui articol, impozabile în România conform art. 126 alin. (1) din Codul fiscal.

Așa cum se precizează la alin. (1) al art.160 din Codul fiscal, „*Prin excepție de la prevederile art. 150 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153*”.

Astfel, taxarea inversă aplicabilă conform art. 160 din Codul fiscal reprezintă o măsură de simplificare a plății taxei potrivit căreia furnizorii nu înscriu taxa colectată aferentă livrărilor de bunuri taxabile pe facturile emise, iar beneficiarii evidențiază taxa aferentă în decontul prevăzut la art. 156² din Codul fiscal, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă.

De asemenea, subliniem faptul că, potrivit alin. (5) al art.160 din Codul fiscal, prevederile acestui articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării.

Prin urmare, achizițiile intracomunitare de bunuri astfel cum sunt definite la art. 130¹ din Codul fiscal nu pot face obiectul prevederilor art. 160 din Codul fiscal, întrucât nu se încadrează în categoria operațiunilor impozabile în România potrivit condițiilor reglementate la art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, ci potrivit prevederilor art. 126 alin. (3) din Codul fiscal.

De asemenea, precizăm că plata taxei aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri se realizează potrivit prevederilor art. 157

alin. (2) din Codul fiscal, conform căroră taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, pentru care persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (2)-(6), se evidențiază în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147¹ din Codul fiscal.

Modificările propuse în domeniul TVA au un impact negativ asupra veniturilor bugetare, cuantificat la -438 milioane lei în cazul aplicării propunerii legislative începând cu anul 2010 și la -462,7 milioane lei în cazul aplicării propunerii legislative începând cu anul 2011.

3. Prin propunerea de amendare a **art. 206¹³ alin. (1)**, inițiatorii modifică pragul maxim de concentrație alcoolică pentru încadrarea în categoria produselor intermediare, de la 22% la 18%. În acest context, precizăm faptul că acest articol transpune corect prevederile art. 17 din *Directiva 92/83/CEE privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice*, potrivit căruia termenul „*produse intermediare*” se referă la toate produsele cu o tărie alcoolică reală pe volum de peste 1,2% vol., dar nu peste 22% vol., și sub codurile NC 2204, 2205 și 2206, dar care nu au fost menționate la articolele 2, 8 și 12. Pe cale de consecință, având în vedere și faptul că, potrivit art. 16 alin. (1) al directivei menționate, „*Statele membre aplică accize produselor intermediare în conformitate cu prezenta directivă*”, modificarea pragului maxim de concentrație alcoolică, astfel cum se propune prin inițiativa legislativă, contravine actului normativ european.

Mai mult, pentru a veni în sprijinul demersului de combatere a evaziunii fiscale înregistrat la producția băuturilor alcoolice, pe bază de alcool etilic obținut prin distilare și băuturilor fermentate liniștite sau vinuri, în urma căreia rezultă băuturi alcoolice cu o tărie alcoolică de 22% (la limita concentrației alcoolice prevăzute pentru produsele intermediare), fenomen invocat și în *Expunerea de motive*, prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale*, a avut loc majorarea nivelului accizelor pentru băuturile intermediare (de la 65 euro/hl de produs la 165 euro/hl de produs), realizându-se, astfel, corelarea cu nivelul accizei pentru băuturile spirtoase.

Prin urmare, o prevedere în sensul majorării pragului maxim de concentrație alcoolică la încadrarea în categoria produselor intermediare, nu mai este necesară din această perspectivă.

4. Referitor la completarea **art. 206¹³** cu un nou alineat, **alin. (4)**, potrivit căruia, în cazul alcoolului utilizat pentru creșterea concentrației alcoolice la produsele care se încadrează la codurile NC 2204, 2205 și 2206 00, dar care nu intră sub incidența art. 169-171 din Codul fiscal și la care alcoolul nu provine din procesul de fermentare liniștită, se vor aplica prevederile art. 173 din Codul fiscal, atragem atenția asupra faptului că art. 169 (bere), art. 170 (vinuri), art. 171 (băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri) și art. 173 (alcoolul etilic) din Codul fiscal, au fost abrogate de alin. (3) al art. III din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal*, astfel cum a fost modificat de pct. 15 al art. I din *Legea nr. 76/2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2009*. Forma în vigoare a Legii nr. 571/2003 reglementează berea, vinurile, băuturile fermentate, altele decât berea și vinurile, și alcoolul etilic la art. 206¹⁰, art. 206¹¹, art. 206¹² și art. 206¹⁴, care transpun prevederile relevante din *Directiva 92/83/CEE privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice*, respectiv Secțiunile I, II, III și V.

De asemenea, atragem atenția asupra faptului că, potrivit dreptului european incident în materie, accizabil este produsul finit și nu materia primă (alcoolul utilizat pentru creșterea concentrației alcoolice).

5. Nu susținem propunerile de la pct. 5 și 6 de modificare a **art. 206⁵⁷**, deoarece în cadrul Ordonanței de urgență a Guvernului privind unele măsuri de combatere a evaziunii fiscale, au fost incluse o serie de măsuri și pe linia comercializării mărfurilor în regim duty-free.

Prin inițiativa legislativă se urmărește diminuarea contrabandei de la nivelul magazinelor duty-free, în completarea măsurilor cu caracter legislativ implementate deja în domeniul combaterii traficului ilicit cu mărfuri, măsuri care ar diminua semnificativ traficul ilicit cu țigarete și alcool, respectiv:

- diminuarea contrabandei de la nivelul magazinelor duty-free, înlocuirea facilităților reglementate inițial de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2002 pentru comercializarea mărfurilor accizabile în regim duty-free, prin înlocuirea scutirii directe de la plata accizelor, taxei pe valoarea adăugată și a taxelor vamale cu scutire indirectă, ceea ce va da posibilitatea operatorilor economici care introduc mărfuri în vederea comercializării în magazinele duty-free/duty-free diplomatic să solicite restituirea taxei vamale, taxei pe valoarea adăugată și accizei, după caz,

aferente produselor comercializate, și numai pentru acele cantități destinate uzului personal;

- majorarea taxei anuale de autorizare până la un nivel de 100.000 de euro pentru fiecare magazin care, pe de o parte, creează premisele creșterii veniturilor bugetare, iar pe de altă parte, conduce la descurajarea comerțului ilicit generat de activitatea desfășurată de operatorii economici care comercializează mărfuri în regim duty-free;

- menținerea valabilității autorizațiilor de funcționare emise pentru magazinele duty-free/duty-free diplomatic pentru un termen de 5 ani de la data eliberării, fără posibilitatea continuării activității de comercializare mărfuri în regim duty-free prin emiterea de noi autorizații.

Referitor la abrogarea **art. 206⁵⁷ alin. (4)** din Codul fiscal, menționăm că nu susținem acest demers, deoarece acesta transpune art. 14 alin. (5) lit. b) al Directivei 2008/118/CE.

Mai mult, la momentul apariției Actului Unic European, deși intenția inițială a fost aceea de abolire a facilităților de tip duty-free în interiorul Comunității Europene, s-a considerat că interzicerea imediată a acestora va avea un impact negativ. Prin urmare, a fost prelungită aplicarea regimului duty-free până la data de 30 iunie 1999. Începând cu această dată, însă, vânzările în regim duty-free au fost abolite pentru călătoriile intra-comunitare (prin călătorie intra-comunitară se înțelege o călătorie care începe într-un stat membru al Uniunii Europene și se încheie în altul aparținând acesteia). Acestea au continuat, însă, să fie permise în cazul pasagerilor călătorind către destinații din afara Uniunii Europene și numai prin magazinele amplasate în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat navale, în aeroporturile internaționale, la bordul navelor și aeronavelor care efectuează curse în trafic extern de pasageri (sunt interzise în trenuri ori autocare, precum și în magazinele pentru servirea în exclusivitate a reprezentanțelor diplomatice și a personalului acestora).

În condițiile în care, prin prezenta propunere legislativă, este eliminată chiar definiția călătorului către un teritoriu terț sau către o țară terță, apreciem că o astfel de măsură este de natură a crea dificultăți în ceea ce privește stabilirea sferei de aplicare a regimului de comercializare a mărfurilor în regim duty-free, reglementat prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2002 privind regimul vamal al mărfurilor comercializate în regim duty-free*, dar și a prevederilor art. 206⁵⁷ alin. (1) și (2) din Codul Fiscal.

6. **Art. 206⁶⁰** din Codul fiscal reglementează scutirile de la plata accizelor pentru produse energetice și energie electrică. Alin. (1) enumeră produsele ce beneficiază de scutire, iar alin. (2) stabilește faptul că modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) sunt reglementate prin norme metodologice de aplicare a Codului fiscal.

Precizăm că, potrivit prevederilor actuale din normele metodologice de aplicare a Codului fiscal în domeniul accizelor, scutirile de la plata accizelor pentru produsele energetice și energie electrică, se acordă fie direct, fie indirect, respectiv prin restituirea accizelor în conformitate cu reglementările Codului de procedură fiscală.

Menționăm că scutirea se acordă direct în cazul produselor energetice destinate utilizării pentru aviație sau navigație (în conformitate cu directivele comunitare în domeniu) ori atunci când sunt destinate a fi utilizate drept combustibil pentru încălzire de către anumiți utilizatori (pentru producția de energie electrică, producția combinată de energie termică și electrică, în spitale și instituții de asistență socială etc).

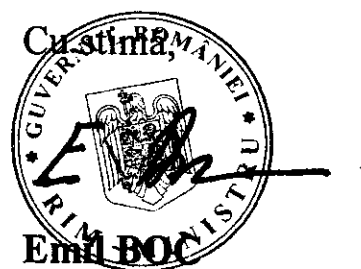
În plus, precizăm că în cadrul *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale* au fost incluse o serie de măsuri pe linia circulației produselor energetice în regim suspensiv de accize prin restrângerea lanțului de operatori economici—antrepozitari autorizați, măsuri care au ca efect lărgirea sferei de operațiuni cu accize plătite.

Prin inițiativa legislativă se propune modificarea 206⁶⁰ alin. (2), în sensul că aceste modalități și condiții de acordare a scutirilor vor avea la bază procedura restituirii accizelor, după ce se va face dovada utilizării produselor în domeniile menționate la alin. (1), în urma controlului organelor abilitate ale Ministerului Finanțelor Publice.

Atragem atenția asupra faptului că o astfel de prevedere, prin care, în toate cazurile, acordarea scutirilor de la plata accizelor pentru produsele energetice și energie electrică se realizează prin procedura restituirii accizelor (scutire de la plată acordată indirect), este de natură a contraveni dreptului Uniunii Europene aplicabil în materie. Astfel, în cazul produselor energetice destinate utilizării pentru aviație sau navigație, potrivit dreptului Uniunii Europene, scutirea de la plata accizelor se realizează în mod direct.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului